

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/165/2024
Identifikačné číslo spisu:	6923202286
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:6923202286.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu V. Y. U., narodeného XX. Q.M. XXXX, R., G. XXX/X, zastúpeného obchodnou spoločnosťou JUDr. Milan Ficek, advokát s. r. o., Bratislava, Žilinská 14, proti žalovanej H. I. C., narodenej XX. I. XXXX, N., S. XX/XX, zastúpenej advokátkou JUDr. Evou Fúköovou, Rimavská Sobota, Hviezdoslavova 3, o vydanie vecí a zaplatenie náhrady škody, vedenom na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 10C/24/2023, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. júna 2024 sp. zn. 14Co/24/2024, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 31. októbra 2023, č. k. 10C/24/2023-188 I. zastavil konanie v časti o vydanie hnutelných vecí:

- notebook Lenovo, farba čierna,
- Externý disk HDD 1TB WESTERN, DIGITAL 3.5" HP SIMPLE SAVE 100 GB, USB 2.0, 7200 OT, HPBAAD0010HBK-EHSN, kód: 35981, farba čierna,
- Externý disk WD Elements Desktop 2TB, sériové číslo: FW890f1: WCC4M2VJ0TSJ, farba čierna,
- vzduchovka IŽ 38, farba hnedá, čierna,
- rebrík drevený, dvojité so štyrmi priečkami, farba hnedá,
- predlžovacie káble čierne gumové s gumovými koncovkami 230 V, predlžovacie káble čierne gumové s gumovými koncovkami 400 V, hasák cca 50 cm, farba červená, vodiaca lišta Bosch pre okružnú pílu dĺžka 1600 m, farba prírodný hliník,
- sušička potravín zn. SENCOR, farba biela s priesvitným poklopom.

II. Žalovanej uložil povinnosť žalobcovi vydať hnutelné veci nachádzajúce sa v priestoroch nehnuteľnosti evidovanej Okresným úradom Rimavská Sobota, katastrálny odbor, pre katastrálne územie: N., obec: N., okres: Rimavská Sobota, na LV č. XXXX ako parcela reg. "C" evidovaná na katastrálnej mape parc. č. XXXX/X, o výmere 1120 m2, druh pozemku: Zastavaná plocha a nádvorie,

parcela reg. "E" evidovaná na mape určeného operátu parc. č. XXXX/X, o výmere 38 m², druh pozemku: orná pôda, stavba so súpisným číslom XX postavená na pozemku parc. č. XXXX/X, druh stavby: 10 (Rodinný dom), popis stavby: Rodinný dom, a to:

- vysávač zn. VAX 7151 Spinscrub, sériové číslo: VAMF00, farba čierna,
- práčka s predným plnením, zn. CANDY HGB 1410THB7/1-S, sériové číslo: CANPR058, farba biela,
- mraznička zn. BEKO RFNE 270 E23W, farba biela,
- krovínorez zn. Husqvarna 525 Rx, farba oranžová, biela,
- WiFi router zn. TP-Link, č. TL-WR841N, rok kúpy: 2018, farba biela,
- WiFi router zn. TP-Link, č. TL-WR841N, rok kúpy: 2019, farba biela,
- kamera do auta zn. LAMAX C9 GPS 2K (s hlásením radarov), farba čierna,
- notebook IdeaPad S340-15IWL Platinum Grey + externá napáľovačka, farba platinovo sivá,
- mikrovlnná rúra Whirlpool JT 379/1 SL, farba nerez,
- televízor Samsung 43" UE43RU7092, farba čierna,
- vzduchový kompresor, farba červená,
- klavír - Piano dvojpedálový, farba hnedá,
- štyri svietidlá v miestnosti spáľňa, jedáleň a obývačka, farba biela,
- garníže na okná po rekonštrukcii prízemia, farba hnedá,

a to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi (titulom náhrady škody spôsobenej žalobcovi predajom jeho hnutelnej veci - štvorkolky 50 cm³) sumu vo výške 200 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi plnú náhradu trov konania, výška ktorých bude vyčíslená samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca preukázal, že veci, ktoré sú predmetom konania on nadobudol, bol ich vlastníkom, vlastnícke právo k nim na nikoho nepreviedol s tým, že tieto veci vniesol do spoločnej domácnosti, ktorú tvoril so žalovanou, na užívanie a tieto veci sú naďalej v tejto bývalej spoločnej domácnosti, konkrétne v rodinnom dome v N., ktorý patrí žalovanej. Žalovaná nepreukázala, že by žalobca ako vlastník vecí darovacou zmluvou čokoľvek previedol na žalovanú, jej matku alebo syna. Pri garnížiach a svietidlách je pritom jednoznačné, že tam žalovaná ani netvrdila, že by ich žalobca daroval, tvrdila iba to, že ich nevydá, lebo jej vznikla svojvoľnou výmenou garníží a svietidiel škoda. Ak došlo konaním žalobcu pri tvrdení svojvoľnej výmene garníží a svetiel ku škode na majetku žalovanej a jej matky, ide o nárok na náhradu škody titulom zničenia vecí, ktoré vlastnícky patrili žalovanej a jej matke, teda námietky žalovanej v tomto smere, že tieto veci nevydá, lebo by jej vznikla škoda sú právne irelevantné k danému konaniu. Ani ku kamere, ktorej vydania sa žalobca domáha žalovaná neprodukovala žiaden dôkaz, ktorým by vyvrátila tvrdenie, že kameru, ktorá patrí vlastnícky žalobcovi, žalobcovi aj skutočne pri vrátení auta vydala. Preto súd rozhodol tak, že žalovaná je povinná vydať žalobcovi všetky veci, ktoré neoprávnene zadržáva, a ktoré sú uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. A nakoľko žalovaná nie je už schopná vydať žalobcovi štvorkolku, keďže tú jej syn odovzdal inej osobe, má súd za to, že je povinná titulom náhrady škody spôsobenej žalobcovi zaplatiť ako peňažnú náhradu sumu 200 eur. Výška takto vzniknutej škody pritom nebola zo strany žalovanej namietaná žiadnym spôsobom, preto z nej súd vychádzal.

3. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovanej rozsudkom z 11. júna 2024 sp. zn. 14Co/24/2024 I. potvrdil rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 10C/24/2023-188 z 31. októbra 2023 vo výroku II., III. a IV., II. žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške. Uviedol, že odvolanie žalovanej nie je spôsobilé privodiť zmenu ani zrušenie napadnutého rozsudku a preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

4. Proti predmetnému rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodila z ustanovenia § 420 písm. f) CSP. Podľa jej názoru súd nesprávnym procesným postupom jej znemožnil, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Rozhodnutie súdu bolo arbitrárne a v extrémnom rozpore s princípom spravodlivosti. Mala za to, že súd prvej inštancie dospel na základe predložených dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Považovala rozhodnutie odvolacieho súdu za prekvapivé, v rozpore so základnou zásadou práva na spravodlivý súdny proces, nesúhlasila s právnym posúdením veci. V rozhodnutiach súdov oboch inštancií vzhliada nedostatočné odôvodnené rozhodnutia ako i vady v procese dokazovania, prílišný formalizmus a nesprávnú aplikáciu zákonného ustanovenia na danú vec, čo zakladá dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP. Žiadala, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhol, aby dovolací súd dovolanie ako vecne nedôvodné zamietol.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalovanej treba odmietnuť.

7. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok (nie „ďalšie odvolanie“) a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (viď napríklad rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 2Cdo/165/2017, 3Cdo/14/2017, 4Cdo/157/2017, 5Cdo/155/2016, 7Cdo/312/2018, 8Cdo/67/2017).

7.1. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na oprávnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (pozri napr. rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 3Cdo/42/2017, 4Cdo/95/2017, 5Cdo/87/2017, 8Cdo/99/2017).

7.2. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je skôr reštriktívny výklad (pozri napríklad rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 1Cdo/26/2017, 2Cdo/154/2017, 3Cdo/42/2017, 5Cdo/12/2017, 7Cdo/163/2017, 8Cdo/73/2017).

7.3. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je poskytnúť uplatňovanému právu súdnu ochranu, avšak len za predpokladu, že sú splnené procesné podmienky súdneho konania (viď napr. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 80/09, II. ÚS 79/08, IV. ÚS 476/2012). Dovolací súd preto pristupuje k podanému dovolaniu tak, že najskôr skúma, či je procesne prípustné; k posúdeniu opodstatnenosti dovolania (t. j. posúdeniu, či je v ňom opodstatnene uplatnený dovolací dôvod) sa dovolací súd dostáva len v prípade prijatia záveru, že dovolanie je prípustné. Dovolanie je prípustné, ak jeho prípustnosť vyplýva z ustanovenia § 420 CSP alebo § 421 CSP. Dôvody zakladajúce prípustnosť dovolania treba dôsledne odlišovať od dôvodov, ktoré zakladajú opodstatnenosť dovolania. Opodstatnené (dôvodné) je také prípustné dovolanie, v ktorom je oprávnené uplatnený dovolací dôvod. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). V prípade dovolania prípustného podľa § 420 CSP je dovolacím dôvodom procesná vada zmätočnosti uvedená v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

8. Dovolateľka odôvodnila prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, v zmysle

ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8.1. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú dovolateľkou namietanú procesnú vadu zmätočnosti, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

8.2. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne uplatnenými námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Súd sa z tohto dôvodu nemusí v odôvodnení svojho rozhodnutia zaoberať úplne všetkými dôvodmi a argumentmi procesných strán; postačujúcim je, ak z odôvodnenia rozhodnutia sú zrejmé všetky skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie (II. ÚS 76/07).

9. Žalovaná v súvislosti s vadou § 420 písm. f) CSP vytýkala súdom nižšej inštancie nedostatky v procese dokazovania, keď súdy nevykonali dokazovanie v potrebnom rozsahu, čím došlo k nesprávnemu hodnoteniu dôkazov a svoje závery nedostatočne odôvodnili. Rozhodnutie považovala za arbitrárne, zmätočné a svojvoľné a navyše rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo riadne odôvodnené.

10. V súvislosti s námietkou žalovanej o pochybení súdu v procese dokazovania najvyšší súd poukazuje na to, že dokazovanie je časť civilného konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky, potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka v sebe obsahuje právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu, a nie účastníkov konania (viď tiež uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/99/2011, 2Cdo/141/2012, 3Cdo/201/2012, 4Cdo/125/2012, 5Cdo/251/2012, 6Cdo/36/2011 a 7Cdo/34/2011).

10.1. Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Aktuálna procesná právna úprava vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, vyplývajúcej z ústavného princípu nezávislosti súdov. Táto zásada, vychádzajúca z čl. 15 základných princípov Civilného sporového poriadku a normatívne rozvinutá v § 191 ods. 1 CSP znamená, že záver, ktorý si sudca z vykonaných dôkazov urobí, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu (v podrobnostiach pozri Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, 2016, 1540 s., str. 729).

11. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

12. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle tohto ustanovenia tiež nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP. Rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (3Cdo/41/2017,

3Cdo/214/2017, 8Cdo/5/2017, alebo nedošlo.

13. Nesprávne, neúplné vyhodnotenie vykonaných dôkazov, ktoré dovolateľka uvádzala v dovolaní, nie je v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu považované za vadu zmätočnosti, ktorá by zakladala prípustnosť dovolania. Uvedenú dovoláciu námietku bez ďalších relevantných skutočností nemožno považovať za tzv. zmätočnosťnú vadu v procesnom postupe odvolacieho súdu, a to preto, že hodnotenie dôkazov prislúcha zásadne len tomu súdu, ktorý ich vykonal, teda v danom prípade súdu prvej inštancie, pokiaľ súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu nesprávne, ale táto skutočnosť sama osebe prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP nezakladá. Už dávnejšia judikatúra najvyššieho súdu (R 42/1993, R 37/1993, R 125/1999, R 6/2000), ako aj viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu (napr. sp. zn. 2Cdo/130/2011), 5Cdo/244/2011, 6Cdo/185/2011 a 7Cdo/38/2012) zastávali názor, že ani prípadná neúplnosť, či nesprávnosť skutkových zistení a skutkových záverov nie je v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu považovaná bez ďalšieho za dôvod zakladajúci tzv. zmätočnosťnú vadu konania. Zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa podstaty a zmyslu týchto judikátov a rozhodnutí nedotkli a treba ich považovať za naďalej aktuálne. Preto nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (viď rozhodnutia sp. zn. 3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017, 8Cdo/187/2017). Súlad tohto právneho názoru s Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) posudzoval Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) a nedospel však k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti (II. ÚS 465/2017, III. ÚS 40/2020).

14. Na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu dovolací súd nie je oprávnený, lebo je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP). Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení vykonanými súdmi prvej a druhej inštancie. Inými slovami, na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú povolané súdy prvej a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorého prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (porovnaj I. ÚS 6/2018). V rámci tejto kontroly dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní, a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, avšak tieto vady v súdenej veci dovolací súd nezistil.

15. Ak dovolateľka v rámci dovolacieho dôvodu v zmysle § 420 písm. f) CSP namietala aj nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku odvolacieho súdu, dovolací súd opakovane vyjadruje záver, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní.

16. Dovolací súd navyše pri posudzovaní dôvodnosti všeobecne namietaného porušenia procesných práv dovolateľky nezistil také nedostatky v postupe odvolacieho súdu, ktoré by odôvodňovali záver, že jeho výklad a záver boli svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. odôvodnenie rozhodnutia zmätočné. Z obsahu preskúmaného rozhodnutia odvolacieho súdu nevyplýva taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu.

16.1. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP tak nemožno považovať to, že súdy neodôvodnili svoje rozhodnutia podľa predstáv dovolateľky.

17. S poukazom na vyššie uvedené dovolací súd poukazuje, že súdy nižších inštancií správne v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov vykonané dôkazy vyhodnotili jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti (§ 191 ods. 1 CSP), ako aj náležité rozhodnutie odôvodnili v súlade s § 393 ods. 2 v spojení s § 220 ods. 2 CSP, preto žalovaná neopodstatnene namietala, že konanie pred odvolacím súdom bolo

postihnuté zmätočnosťou vadou vyplývajúcou z § 420 písm. f) CSP.

18. Dovolací súd pripomína aj naďalej aktuálne konštatovanie ústavného súdu, podľa ktorého prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmätočnosti znemožňujúcu realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (IV. ÚS 196/2014 a tiež IV. ÚS 279/2018).

19. Pokiaľ teda žalovaná namietala nesprávne právne posúdenie v danom spore, neopodstatnene namietala, že konanie pred odvolacím súdom bolo postihnuté zmätočnosťou vadou vyplývajúcou z § 420 písm. f) CSP.

20. Dovolací súd odmietol podané dovolanie podľa § 447 písm. c) CSP, v zmysle ktorého dovolací súd odmietne dovolanie, ak nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi.

21. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.